

UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE DE DREPT ȘI ȘTIINȚE SOCIALE
DEPARTAMENTUL DE DE DREPT PUBLIC ȘI ȘTIINȚE ADMINISTRATIVE

Postul scos la concurs Profesor Poz. 38

Disciplina postului Drept penal special I. Drept penal special II

Domeniul de competență Drept

FIȘA DE VERIFICARE

a îndeplinirii standardelor universității

pentru postul de **Profesor universitar/CS I**

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a nr. 402 din 28.04.2015

Candidat: **Răducanu Ruxandra**, Data nașterii: 11.08.1975

Funcția actuală : Conf. univ. dr.

Instituția: Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept și Științe Sociale

1. Studiile universitare

Nr. crt.	Instituția de învățământ superior	D o m e n i u l	Perioada	Titlul acordat
1.	Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu"	Drept	1994-1998	Diplomă de licență

2. Studiile de doctorat

Nr. crt.	Instituția organizatoare de doctorat	D o m e n i u l	Perioada	Titlul științific acordat
1.	Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu"	Drept	1999-2002	Diplomă de doctor

3. Studii și burse postdoctorale (stagii de cel puțin 6 luni)

Nr. crt.	Instituția organizatoare de doctorat	D o m e n i u l	Perioada	Titlul științific acordat
1.	Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept și Științe Administrative	Drept	2010-2013	Atestat de absolvire a studiilor postdoctorale

4. Grade didactice/profesionale

Nr. crt.	I n s t i t u Ț i a	D o m e n i u l	Perioada	Titlul/postul didactic sau gradul/postul profesional
1.	Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu"	Dreptul transporturilor	1998-2001	Preparator

2.	Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu"	Drept penal special. Drept procesual penal	2001-2004	Asistent
3.	Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept și Științe Administrative	Drept penal special. Drept procesual penal		Lector
4.	Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept și Științe Sociale	Drept penal special	2009-prezent	Conferențiar

5. Realizările profesional-științifice

<p>Relevanța și impactul rezultatelor științifice ale candidatului</p>	<p>În anul 2007 am publicat la Editura Universitaria lucrarea cu titlul Drept penal. Parte specială. Infrațiuni contra persoanei.</p> <p>După o perioadă de înțelegere, asimilare și predare a modului de reglementare și a construcției juridice a infracțiunilor din partea specială, dar și după o analiză a soluțiilor jurisprudențiale și a evoluției acestora, am apreciat că infracțiunile îndreptate împotriva persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia ocupă un loc central în cadrul părții speciale a dreptului penal. Această idee m-a determinat a analiza într-o lucrare distinctă doar infracțiunile contra persoanei, pornind de la importanța lor atât practică, dar și teoretică. Deși în Codul penal din 1968 ele erau tratate doar în titlul II, după infracțiunile contra siguranței statului, valorile sociale lezate prin săvârșirea acestor fapte erau prioritare siguranței statului. Noul Cod penal a reșezat lucrurile în firescul și a reglementat în primul titlu această grupă de infracțiuni.</p> <p>Lucrarea și-a propus o analiză completă și complexă a acestei categorii de infracțiuni. În același timp, nu am uitat că lucrarea este destinată în special studenților și că trebuie să le fie accesibilă, utilă și să cuprindă informațiile prin care să găsească un răspuns întrebărilor pe care eu le sesizasem că le au pe parcursul predării acestor infracțiuni. Au fost avute în vedere discuțiile doctrinare, dar și soluțiile jurisprudențiale în această materie.</p> <p>În anul 2009 am publicat la Editura Universul Juridic lucrarea Drept penal. Parte specială. Lucrarea se adresează cu precădere studenților facultăților de drept și cuprinde analiza infracțiunilor prevăzute în partea specială a Codului penal.</p> <p>Analiza infracțiunilor urmărește ordinea și grupele de infracțiuni în care acestea sunt prevăzute în partea specială, fiind supuse studiului infracțiunile contra siguranței statului, infracțiunile contra persoanei, infracțiunile contra patrimoniului, infracțiunile contra autorității, infracțiunile care aduc atingere unor activități de</p>
--	---

interes public sau altor activități reglementate de lege, infracțiunile de fals, infracțiunile la regimul stabilit pentru anumite activități economice, infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială, infracțiuni contra capacității de apărare a României, infracțiuni contra păcii și omenirii. Această analiză a inclus și prezentarea opiniilor din literatura de specialitate și a soluțiilor conturate în jurisprudență.

Am considerat că noutatea și relevanța unei lucrări privind analiza acestor infracțiuni trebuie să constea într-o prezentare și explicație clară și sistematică a elementelor constitutive ale fiecărei infracțiuni în parte. În același timp, era necesar a evidenția cu precizie care sunt trăsăturile caracteristice ale fiecăreia astfel încât delimitarea acestora de alte fapte cu conținut asemănător să poată fi realizată cu ușurință. Pentru studenții din anul III cărora lucrarea le era adresată era important a evidenția cât mai exact criteriile ce pot ajuta în practică la delimitarea faptelor ce sunt prevăzute de legea penală ca infracțiuni. Aceste criterii decurg din modul de reglementare a infracțiunii, dar sunt și rezultat al soluțiilor jurisprudențiale. Odată înțeles ce se află în spatele textului de lege asimilarea acestuia era mult facilitată.

Am pus accent și pe sistematizarea elementelor care trebuie întrunite pentru a putea ajunge la aplicarea circumstanțelor speciale în cazul diferitelor infracțiuni pentru care legiuitorul a considerat necesară agravarea pedepsei în cazul în care acestea sunt comise în anumite împrejurări. Am încercat să evidențiez pentru fiecare circumstanță specială motivul care l-a determinat pe legiuitor să considere mai gravă fapta comisă într-o asemenea împrejurare. Odată stabilite aspectele ce imprimă faptei o pericolozitate sporită, detectarea elementelor ce conduc la reținerea agravantei ține de înțelegerea logică a acestora. De asemenea, și în această problematică, practica judiciară și soluțiile stabilite în rezolvarea diferitelor situații au un rol important și era necesar a fi avute în vedere.

În anul 2013 am publicat la Editura Universitaria monografia "**Minorul – autor și victimă a infracțiunii din perspective noilor reglementări penale**", rezultat al unui studiu aprofundat privind aspectele legislative ce vizează angajarea răspunderii penale și sancționarea minorilor infractori care au necesitat dintotdeauna o atenție particulară a legiuitorului român și, pe de altă parte, protecția specială pe care legea trebuie să o acorde acestor persoane în situația în care devin victime ale unor fapte antisociale.

Ideea cercetării acestei teme și documentării în vederea publicării unui studiu aprofundat a plecat de la

faptul că mi s-a părut interesant a urmări, din punct de vedere al legii penale, minorul, luând în calcul toate pozițiile procesuale în care se poate găsi într-un proces penal.

Redactarea acestei lucrări a avut în vedere considerente care privesc, pe de o parte, sancționarea și aspectele procesuale care țin de sancționarea minorilor infractori și, pe de altă parte, incriminarea distinctă a faptelor în care minorii sunt victime ale infracțiunii. Am ținut cont de faptul că minoritatea reprezintă o etapă definitivă în formarea și definitivarea personalității umane și, ca orice etapă de tranziție presupune, în anumite situații, devieri comportamentale, abateri de la comportamentul general omenesc. De aceea, în astfel de situații speciale, se impunea o abordare specială a legiuitorului privind reglementarea și soluționarea situațiilor conflictuale generate de persoanele aflate în aceasta perioadă de tranziție. Pe de altă parte, ceea ce caracterizează minoritatea este, în primul rând vulnerabilitatea persoanelor ce se găsesc în această etapă a vieții, vulnerabilitate ce se manifestă atât pe plan psihic, dar și pe plan fizic. În asemenea situații, reacția legii penale constă într-o sancționare mai aspră a celor care, cunoscând vulnerabilitatea acestor persoane profită de ea pentru a comite fapte antisociale.

Un alt rezultat științific constă în colaborarea la lucrarea „**Noul Cod penal. Comentarii pe articole**” publicată în 2014 la Ed. Hamangiu, coordonată de Dl. Profesor Tudorel Toader. Urmare a intrării în vigoare a noului Cod penal, analiza noilor reglementări, a modalității în care acestea au păstrat sau modificat vechile norme a fost extrem de interesantă și incitantă.

Lucrarea este destinată specialiștilor dreptului și nu numai, în egală măsură fiind interesați și studenții pentru care dobândirea noilor cunoștințe va fi facilitată de o perspectivă comparativă între vechea și noua reglementare. Numai înțelegând motivul pentru care reglementarea anterioară, din anumite puncte de vedere, s-a dovedit a fi ineficientă, vor reuși să înțeleagă și să-și însușească în mod logic noile prevederi legale.

În comentariul fiecărui articol, au fost identificate și analizate aspectele de diferențiere față de reglementările anterioare și elementele de noutate, punând în discuție mai ales efectele practice ale acestor schimbări, în special legea penală mai favorabilă și regimul sancționator aplicabil.

În acest sens, comentariul fiecărui articol urmărește, în principal, trei direcții principale: elementele de continuitate ce sunt preluate din reglementarea anterioară, elementele ce fac diferența între cele două reglementări succesive și aspectele cu ajutorul cărora poate fi determinată

legea penală mai favorabilă în fiecare caz în parte. În cazul în care există prevederi noi, care nu au corespondent în legislația anterioară s-a urmărit explicarea succintă a necesității introducerii unor astfel de prevederi și a condițiilor care impun aplicarea acestora.

Colaborarea mea a constat în analiza unui număr de 104 articole din partea specială a Codului penal, între care s-au numărat infracțiunile contra patrimoniului, infracțiunile privind autoritatea și frontiera de stat, infracțiunile contra siguranței publice, infracțiunile electorale și infracțiunile contra securității naționale.

Ca o concluzie generală care rezultă în urma acestei analize, noul Cod penal are avantajul de a acoperi lacunele legislative și de a îmbunătăți modul de reglementare, ținând cont de modul de soluționare a problemelor ivite pe parcursul aplicabilității Codului penal din 1968. În sprijinul acestei susțineri putem invoca faptul că, cea mai mare parte din soluțiile pronunțate în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție înainte de intrarea în vigoare a noului Cod penal își mențin aplicabilitatea, iar o parte din ele sunt preluate chiar în textul de reglementare.

Noutatea și originalitatea lucrării este evidențiată și de momentul apariției ei, moment în care existau puține lucrări doctrinare privind noul Cod penal, iar, din punct de vedere practic, nu existau soluții care să ajute la confirmarea sau infirmarea opiniilor prezentate în lucrare. Acesta este motivul pentru care, multe din opiniile prezentate și argumentate au caracter de noutate și au relevanță în materie.

În 2010 am publicat, în calitate de prim autor, în Revista de Științe Juridice nr. 1/2010 (revistă publicată prin Editura Universul Juridic) articolul **“Interesul material – element circumstanțial al infracțiunii de omor”**.

Noutatea și relevanța articolului constă în necesitatea stabilirii unui criteriu de delimitare a faptelor care, din punct de vedere obiectiv produc rezultate identice. O asemenea situație se poate întâlni în cazul în care o faptă, pe lângă producerea rezultatului morții unei persoane conține, ca element constitutive, urmărirea unui interes patrimonial.

Scopul acestui studiu a fost acela de a stabili și evidenția criteriile de delimitare între omorul calificat din interes material și infracțiunea de tâlhărie urmată de moartea victimei.

Se poate ajunge la această confuzie deoarece apărarea vieții persoanei prin mijloacele dreptului penal se realizează atât prin incriminarea faptelor intenționate sau comise din culpă dar îndreptate împotriva vieții persoanei, cât și prin incriminarea unor infracțiuni care, deși sunt îndreptate împotriva altor valori sociale, produc, pe lângă

rezultatul urmărit de făptuitor și moartea unei persoane.

Delimitarea infracțiunilor care sunt fundamnetate pe existența unui interes material urmărit de făptuitor apare de multe ori dificilă ca urmare a elementelor identice ce se regăsesc în conținutul constitutive al acestora. De aceea identificarea și încadrarea corectă a acestor infracțiuni necesită o examinare atentă a tuturor împrejurărilor și condițiilor în care s-a săvârșit fapta, dar și o analiză minuțioasă a aspectului subiectiv, a vinovăției făptuitorului în comiterea infracțiunii.

Relevanța acestui studiu a constat tocmai în depistarea acelor criterii și elemente care pot conduce la delimitarea între aceste infracțiuni astfel încât să se reducă riscul confuziei între ele.

În 2014 am publicat în Revista de Științe Politice nr. 41/2014 articolul cu tema **“Dreptul la viață și garantarea lui prin normele noului Cod penal”**. Am fost determinată în redactarea acestui articol de noutățile aduse prin prevederile noului Cod penal în materia infracțiunilor contra vieții. O privire comparativă între vechea reglementare și noua reglementare era necesară pentru a evidenția plusurile aduse de Codul penal intrat în vigoare în 2014, dar și pentru a observa modul în care noua reglementare a îndreptat lacunele sau inadvertențele din vechea reglementare. Noutatea și necesitatea acestui studiu era justificată de momentul intrării în vigoare a Codului penal, iar, în ceea ce privește relevanța, tema adusă în discuție vizează infracțiunile prin care este protejată cea mai importantă valoare – viața omului, motiv pentru care acest Cod penal situează în prim plan, în Titlul I infracțiunile contra vieții, renunțând tratarea acestora după infracțiunile contra siguranței statului, cum era prevăzut în vechea reglementarea anterioară.

În anul 2014 am publicat în revista Journal of Eastern European Criminal Law nr. 2/2014, articolul cu tema **“Brief Considerations on the Delimitation between the Crime of Influence Trafficking and the Crime of Deception”**.

Problema necesității delimitării infracțiunii de trafic de influență de infracțiunea de înșelăciune a rezultat din posibilitatea confuziei dintre cele două fapte, confuzie generată, în principal, de inducerea în eroare a victimei. Atât în cazul traficului de influență – realizat prin specularea unei influențe presupuse asupra funcționarului public, cât și în cazul infracțiunii de înșelăciune – prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, victimei i se prezintă o realitate denaturată, iar scopul urmărit de făptuitor îl reprezintă obținerea, pentru sine sau pentru altul, a unui folos patrimonial injust. Cu toate acestea, o analiză atentă a celor două reglementări relevă cu claritate elementele care

fac delimitarea exactă între cele două infracțiuni. Această analiză trebuie să pornească de la valoarea socială protejată în cazul fiecărei infracțiuni și să urmărească și celelalte elemente constitutive (rezultat, formă de vinovăție, consumare, etc.). Importanța acestei analize este justificată de analiza teoretică a aspectelor enunțate, analiză care este dublată de o sinteză a deciziilor practicii Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluții jurisprudențiale prin care au fost evidențiate criteriile prin care aceste două fapte pot fi delimitate, astfel încât să existe o încadrare corectă a lor.

În anul 2015 am publicat în Revista de Științe Politice nr. 46/2015 articolul **“Enforcing new regulations in the romanian criminal law on the public officer : selective analysis of the institutional change and mechanism”**.

Importanța și actualitatea acestui studiu rezultă, pe de o parte, din modificările aduse în materia infracțiunilor de corupție și de serviciu de Codul penal intrat în vigoare în 2014, iar, pe de altă parte de problemele și controversele care au fost sesizate în practică privind calificarea funcționarului public ca subiect activ al acestor infracțiuni. Noua reglementare și reconfigurare a noțiunii de “funcționar public” în dreptul penal românesc a ridicat numeroase probleme și a necesitat clarificări din partea instanței supreme în vederea asigurării unei practici unitare.

Un alt motiv ce a justificat necesitatea și importanța acestui studiu este reprezentat de noile incriminări în materia infracțiunilor de serviciu, incriminări care vin să completeze lacune ale legislației semnalate încă din perioada aplicabilității Codului penal din 1968. Astfel, au fost prevăzute infracțiunile de folosire abuzivă a funcției în scop sexual (art. 299 Cod penal) și uzurparea funcției (art. 300 Cod penal). Elementele de noutate nu presupun însă doar incriminări noi. A fost sesizată și analizată și opțiunea legiuitorului român care, chisra dacă a păstrat elementele constitutive ale unei infracțiuni, a înțeles să o situeze în altă grupă de infracțiuni. Astfel, cât privește delapidarea, chiar dacă conținutul acestei infracțiuni a rămas neschimbat față de vechea reglementare, ceea ce este diferit însă privește locul situării infracțiunii. Gândită de legiuitorul din 1968 ca o infracțiune patrimonială, delapidarea a fost, în mod firesc, așezată, de legiuitorul Codului penal din 2009, în rândul infracțiunilor de serviciu. Nu este întâmplătoare această mutare și nici lipsită de semnificație penală. Delapidarea este și rămâne o infracțiune ce aduce atingere atât bunei desfășurări a activității de serviciu, cât și relațiilor patrimoniale. Dacă se cântărește însă ce atingere este mai gravă, evident, atingerea adusă relațiilor de serviciu atârână mai greu. Iar această concluzie decurge, mai

ales din calitatea de funcționar public cu atribuții de gestionare și administrare a subiectului activ al infracțiunii. Este un argument al sistematizării pe care Codul din 2009 a încercat să o realizeze în materia infracțiunilor prevăzute în partea specială.

Reglementarea infracțiunii de delapidare ca infracțiune de serviciu ține cont de orientarea altor legislații penale europene (Codul penal spaniol, Codul penal francez, Codul penal italian) care consideră și incriminează delapidarea ca o infracțiune de serviciu.

Modificările care au necesitat cea mai mare atenție au fost legate însă de schimbările aduse în conținutul infracțiunii de luare de mită, în vederea surprinderii și sancționării tuturor situațiilor în care se poate manifesta o atitudine a funcționarului public ce poate semnifica încălcarea manierei corecte de îndeplinire a sarcinilor de serviciu. Practica a demonstrat că, există situații în care pretinderea de către funcționar a banilor sau foloaselor necuvenite erau realizate în interesul altei persoane, nu în interesul funcționarului public. Codul penal din 1968 nu a reglementat o astfel de posibilitate care ieșea de sub incidența legii penale, neputând aplica o sancțiune penală. Era evident că, într-o asemenea situație – al pretinderii unui folos necuvenit de către funcționarul public pentru altul ca echivalent al îndeplinirii, neîndeplinirii, urgentării sau întârzierii îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau efectuării unui act contrar acestor îndatoriri – gravitatea faptei era aceeași ca în cazul în care un astfel de folos era pretins pentru sine. Iar situațiile identice impun soluții identice, cu condiția ca, în materie penală, acestea să fie prevăzute de lege. Ori, ceea ce a adus nou în materie Codul penal din 2009 a fost tocmai completarea acestei lacune a legii, în vederea posibilității sancționării tuturor fațetelor pe care le poate îmbrăca luarea de mită.

De asemenea, o altă completare adusă de Codul penal din 2009, tot în ideea sancționării tuturor situațiilor în care se poate surprinde un comportament incorect al funcționarului public se referă la legătură banilor sau foloaselor necuvenite cu atribuțiile de serviciu ale acestuia. Acestea pot fi pretinse și în legătură cu urgentarea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu ale funcționarului public. O asemenea ipoteză nu fusese prevăzută în Codul penal din 1968; reglementarea ei de către Codul penal din 2009 este încă o dovadă a atenției legiuitorului de a sancționa toate faptele care înseamnă acte de corupție în materia activității de serviciu a funcționarilor publici.

Dorința legiuitorului de a reprima astfel de comportamente a condus însă și la un tratament disproporționat prevăzut de acesta pentru situații cu

gravitate diferită. Astfel, cât privește reglementarea și sancționarea situației în care, după ce funcționarul public și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu are loc primirea de bani sau foloase necuvenite, în absența unei înțelegeri anterioare cu mituitorul, Codul penal din 1968 reglementa distinct ca infracțiune de primire de foloase necuvenite această situație. Este evident că, și în această ipoteză comportamentul funcționarului public nu era corect și nu corespundea cerințelor deontologice și morale impuse de funcția sa. Era prezentă atigerea adusă valorii sociale ocrotite de lege și în această situație, iar această atingere era suficient de gravă încât să justifice atragerea răspunderii penale. Codul penal din 1969 reglementa însă distinct situația, sancționând-o mai puțin grav decât luarea de mită, considerând că, deși nu a procedat corect, funcționarul public nu a condiționat îndeplinirea actului de serviciu de primirea banilor sau foloaselor necuvenite. Se făcea astfel o distincție legală între gravitatea celor două situații care se răsfrângea apoi în tratamentul sancționator prevăzut de lege.

Codul penal din 2009 nu mai reglementează distinct această împrejurare. În aparență, infracțiunea de primire de foloase necuvenite nu mai este incriminată. Aceasta este doar o aparență, deoarece intenția legiuitorului, mai ales în materia infracțiunilor de corupție nu a fost aceea de a dezincrimina. Ci, din contră, în această situație de a pedepsi mai grav.

Astfel, formularea nouă a infracțiunii de luare de mită stabilește că între acțiunea funcționarului public de pretindere, primire sau acceptare de promisiuni de bani sau foloase necuvenite trebuie să fie în legătură cu prestația pe care se obligă să o aibă referitor la actul de serviciu. Codul penal din 1968 prevedea că infracțiunea de luare de mită trebuie comisă în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau de a efectua un act contrar acestor îndatoriri; această mențiune conducea la concluzia că primirea banilor sau foloaselor nu putea fi efectuată decât înainte de îndeplinirea actului de către funcționar. În cazul în care legiuitorul prevede că acțiunea funcționarului public trebuie săvârșită în legătură cu prestația sa, noua formulare, deși în aparență ne semnificativă produce două consecințe importante. Absența scopului din norma de incriminare înseamnă, pe de o parte, că săvârșirea infracțiunii de luare de mită este posibilă atât cu intenție directă, cât și cu intenție indirectă, iar, pe de altă parte, pretinderea, primirea sau acceptarea promisiunii poate avea loc atât înainte, cât și ulterior momentului în care funcționarul public își îndeplinește actul ce intră în îndatoririle sale de serviciu.

Relevanța și impactul rezultatelor științifice

	<p>personale până în acest moment rezultă și din faptul că, lucrările au fost citate în peste 30 de studii și lucrări în țară și în străinătate.</p>
<p>Capacitatea candidatului de a îndruma studenți sau tineri cercetători și competențele didactice ale candidatului</p>	<p>1. Evaluările studenților și membrilor FDSS În cadrul evaluărilor interne ale candidatului de la nivelul Facultății de Drept și Științe Sociale conform metodologiilor interne aprobate, evaluări provenind atât din partea studenților, cât și din partea membrilor facultății, rezultatele au atins întotdeauna calificativul cel mai înalt.</p> <p>2. Rezultate obținute la cursuri de formare didactică În perioada 24-27 mai 1999 am participat și absolvit cu acordarea unei diplome de absolvire cursul “Formare – formatori”, la Centrul de Formare Continuă pentru Administrația Publică Locală din Craiova. În perioada 1999 – 2000 am participat și am absolvit cursul organizat de “Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic” al Universității din Craiova În luna februarie a anilor 2011 și 2012 am participat la câte 14 ore/anual de curs de formare cu tema „Egalitatea de gen, egalitatea de șanse, nediscriminarea, respectarea diversității, dezvoltarea durabilă și protecția mediului” în cadrul proiectului „Parteneriatul universitar în cercetare – un pas înainte spre o școală postdoctorală a viitorului”, Contract: POSDRU/89/1.5/S/61968, cursuri în urma cărora am obținut o diplomă de absolvire. În luna martie a anilor 2011 și 2012 am participat la câte 14 ore/anual de curs de formare cu tema „Managementul cercetării avansate în programele de pregătire” în cadrul proiectului „Parteneriatul universitar în cercetare – un pas înainte spre o școală postdoctorală a viitorului”, Contract: POSDRU/89/1.5/S/61968, cursuri în urma cărora am obținut o diplomă de absolvire.</p> <p>3. Îndrumarea și colaborarea cu tineri cercetători sau studenți În cadrul activității didactice pe care o desfășor în calitate de conferențiar universitar îi îndrum pe studenți în activitatea de studiu pe care o presupun cursurile de licență și de master ale Facultății de Drept și Științe Sociale a Universității din Craiova, pe parcursul desfășurării activităților de curs, seminar și a celor de tutorat, în cazul studenților din licență, forma de învățământ frecvență redusă, precum și cu ocazia elaborării lucrărilor de licență și a celor de dizertație. De asemenea, am făcut parte din comisiile de îndrumare sau comisiile de susținere a tezei de doctorat ale doctoranzilor în activitatea de cercetare specifică doctorală în domeniul dreptului penal, obținând în anul 2014 atestatul de abilitare și conducere de doctorat în domeniul</p>

dreptului penal.

În calitate de coordonator al *Seminarului Comun de Drept Penal Fribourg-Craiova* organizat, anual, împreună cu Facultatea de Drept a Universității din Fribourg – Elveția. Scopul desfășurării acestui seminar îl reprezintă discutarea și analiza comparativă a unei teme stabilite anterior, atât din perspectiva reglementărilor naționale, dar și a celor elvețiene. Lucrările seminarului presupun participarea unor cadre didactice și a unei grupe de 7-10 studenți de la fiecare facultate, se desfășoară în limba franceză și includ prezentarea unor referate și analiza unor cazuri practice, astfel încât să fie analizate aspectele relevante din materia respectivă din cele două sisteme de drept.

Începând cu anul 2006, seminarul a fost organizat fără întrerupere, iar temele dezbătute au privit: *Corupția și spălarea banilor în dreptul românesc și elvețian* (2006), *Pedepsele* (2007), *Infracțiuni rutiere* (2008), *Infracțiuni contra patrimoniului* (2009), *Infracțiuni contra libertății* (2010), *Infracțiuni contra integrității sexuale* (2011), *Infracțiuni contra vieții* (2012), *Infracțiuni contra administrării justiției* (2013), *Justiția penală pentru minori* (2014), *Dreptul sancțiunilor penale* (2015). Coordonarea seminarului a presupus analiza și pregătirea unei susțineri prin care să se asigure cunoașterea cadrului general de reglementare a temei supuse dezbaterii din perspectiva dreptului național, dar și coordonarea selecției studenților participanți, îndrumarea și corectarea susținerilor pregătite de aceștia, pregătirea și propunerea unor cazuri practice supuse analizei și încadrării atât prin prisma reglementărilor naționale, dar și a celor elvețiene.

În calitate de coordonator, am stabilit împreună cu profesorul Nicolas Queloz de la Facultatea de Drept a Universității din Fribourg, anual, tema ce va fi supusă analizei și cercetării. Pe lângă selecția, coordonarea, îndrumarea și verificarea studenților participanți, dar și a referatelor elaborate de aceștia pe teme repartizate anterior, în calitate de coordonator am deschis de fiecare dată seminarul cu o prezentare a reglementării temei supuse dezbaterii în legislația națională. Întocmirea acestei prezentări trebuia să familiarizeze participanții cu reglementarea națională, dar și să sublinieze dificultățile de interpretare și aplicare a normelor în materie.

Componenta practică a seminarului viza întocmirea unor cazuri practice care, în cadrul seminarului, vor fi soluționate, atât din perspectiva dreptului românesc, dar și a dreptului elvețian.

Organizarea și coordonarea acestui seminar a fost extrem de utilă și m-a ajutat să-mi îmbunătățesc și

	<p>metodele de îndrumare a studenților în redactarea unor lucrări de analiză și sinteză.</p> <p>În anii 2009 și 2010, am participat la implementarea a două proiecte-pilot ale Facultății de Drept și Științe Administrative în parteneriat cu Consiliul Județean Dolj și Consiliul Local Drobeta-Turnu Severin, „Program privind organizarea și implementarea unui sistem de educație juridică și antiinfracțională în licee”, activitate ce a presupus realizarea tematicii de drept penal ce va fi predată în licee de către echipe formate din doctoranzii facultății împreună cu studenții noștri ceea ce a presupus prezentarea acestei tematici, dar și coordonarea și îndrumarea echipelor care s-au ocupat de predarea unor noțiuni elementare de drept elevilor din liceele din 2 județe în vederea formării unei solide educații juridice a acestora.</p> <p>4. Aprecierile unor prestigioși profesori sau cercetători</p> <p>Competențele didactice personale în domeniul dreptului penal sunt recunoscute la nivel național și internațional, 3 prestigioși profesori din cadrul: Facultății de Drept a Universității din Fribourg (Elveția) – prof. Nicolas Queloz, președintele Departamentului de Drept Penal al Catedrei de Drept Penal și Criminologie și prof. Bertrand Perrin, dar și din cadrul Facultății de Drept a Universității din Pecs (Ungaria) – prof. Fenyvesi Csaba, coordonator de relații internaționale al Departamentului Criminalistic și de Procedură Penală, redactând scrisori de recomandare privitoare la calitățile mele profesionale.</p>
<p>Capacitatea candidatului de a conduce proiecte de cercetare-dezvoltare</p>	<p>Participarea în cadrul proiectelor de cercetare:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Director de proiect: 1 - Membru în echipa de cercetare și implementare: 4 <p>I. Director de proiect:</p> <p>Contractul de cercetare nr 39C/21.09.2007 cu Baroul de Avocati Mehedinti, <i>Noutăți legislative în spațiul juridic penal european</i>, perioada 2007-2008</p> <p>II. Membru în echipa de cercetare:</p> <p>1. Grantul interdisciplinar „Strategii discursive de intervenție în politicile culturale de integrare socială și politică a etniei rome în regiunea Oltenia” obținut în competiția internă de granturi de cercetare 2013-2014 organizată de Universitatea din Craiova – Departamentul Cercetării Științifice și Management Programe” (valoare contract – 40.000 lei)</p> <p>2. Proiectul de cercetare științifică <i>Dicționar electronic de termeni juridici în spațiul european</i>, realizat în baza Contractului de cercetare științifică GAR nr. 198/07.09.2007, încheiat între Universitatea din Craiova,</p>

	<p>Facultatea de Drept și Științe Administrative și Academia Română, director: conf. univ. dr. Daniela Gărăiman, perioada: septembrie - decembrie 2007</p> <p>4. Contractul de cercetare nr. 18C/10.03.2005 cu Baroul de Avocați Mehedinți, <i>Noul Cod penal - reformă și continuitate în legislația română</i>", perioada 2005</p> <p>5. Contractul de cercetare nr. 8C/09.03.2006 cu S.C. SPET SHIPPING S.A. București, <i>Punctele de Lucru Calafat, Bechet și Craiova, Regimul juridic al bunurilor imobile aflate în proprietatea S.C. SPET SHIPPING S.A. București, Punctele de Lucru Calafat, Bechet și Craiova, perioada 2006-2007</i></p>
--	--

6. Îndeplinirea standardelor universității:

- deținerea diplomei de doctor în domeniul postului sau într-o ramură înrudită: **îndeplinit**;
- îndeplinirea standardelor minimale naționale de ocupare a posturilor didactice, specifice funcției didactice de Profesor universitar/CS I, aprobate prin O.M.E.C.T.S. nr. 6560/20.12.2012, publicat în M.O. nr. 890 bis/27.12.2012 și modificat cu O.M.E.N. nr. 4204/15.07.2013, publicat în M.O. nr. 440/18.07.2013, potrivit art. 219 alin. (1) al Legii Educației Naționale nr. 1/2011: **îndeplinit**.

Domeniul de activitate (Indicator, Criteriu)	Punctaj minim	Punctaj realizat
C1. Numărul de cărți	<p>Cel puțin 5 cărți, din care:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cel puțin 2 cărți sunt cărți de autor unic sau prim-autor (restul pot fi realizate în colectiv); - cel puțin o carte de autor unic sau prim autor reprezintă un curs universitar sau tratat; - cel puțin 3 cărți sunt realizate după obținerea titlului de doctor. 	<p>12 cărți din care</p> <ul style="list-style-type: none"> - 5 sunt autor unic, restul fiind în colectiv - 4 cărți ca autor unic reprezintă cursuri universitare - 11 sunt realizate după obținerea titlului de doctor în drept

C2. Numărul de articole/studii publicate în reviste cotate ISI, în reviste cu prestigiu recunoscut în domeniul științelor juridice sau în reviste indexate în baze de date internaționale recunoscute	≥ 20	41
C3. Numărul de articole/studii publicate în reviste cotate ISI, în reviste cu prestigiu recunoscut în domeniul științelor juridice sau în reviste indexate în baze de date internaționale recunoscute, publicate după obținerea titlului de doctor	≥ 12	34
C4. Suma punctajului pentru indicatorii I1-I8	≥ 56	124,5
C5. Suma punctajului pentru indicatorii I9-I11	≥ 5	8,6
C6. Suma punctajului pentru indicatorii I12-I24	≥ 5	14
C7. Punctaj total (suma punctajului pentru indicatorii I1-I24)	≥ 100	147,1
C8. Punctaj total (suma punctajului pentru indicatorii I1-I24), realizat după obținerea titlului de doctor	≥ 50	135,1
Total	≥ 100	147,1

7. Îndeplinirea standardelor facultății: îndeplinit

Semnătura candidatului